

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

9

Fylke: Nord-Trøndelag

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Egge

Emne:

Lauvning

Bygdelag:

Oppskr. av:

Suerre Håne

Gard:

(adresse): Suerre pr. Steinbjør

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *noko eiga røynsle*B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):
det mest fortalt av Håne Suerre, Egge 73 år.

SVAR

Lauvning er det no slutt med. Det var vanleg å ta litt lauv fram til 1890, etter den tid kom det av bruk og var, med eit og anna unntak, jant slutt etter 1900. Å rispe lauv - "å røppå lauv", heter det her, vart gjort straks etter slåttonna. Altnå sist i juli og først i august. Det var og på denne tida dei tok hjerner. Når dei "røppå" lauv var det mest berre av selje (selje) Elles rispa dei lauv av rånn (rogne), men da sa dei at dei "kangla lauv". Tid i tida var lauvninga årniss. Dei gongane det har vorte teki lauv i seinare tid, var når det vart unntak liten høg. Og det er berre på unntak bruk det har hendt seg dei har teki lauv i notida.

Når dei tok lauv ned å laga hjerner, brukte dei rjod til å skjera ned knistane med. Desse lauvringane var laga av ljåbratt. Bygda medane laga og rustikte lauvringdes. Hånet vart alltid teki av rotflaste tre.

Når dei kjerna tok dei lāuv av or, bjørk og aspe. Lāuet vart brukt som fôr til saue og geiter.

Lāuet dei "räppå" vart heimbar i rekker og lagt utover lāuebrua til tork.

Det skulle ikkje komme regn på det.

Kjernene vart sett på ståur likeins som ein gjør med kornbanda, og det stod på ståur til det vart tørkt.

Kjernene vart gjernast lagt oppå højet i løa, eller "lennu", som vi ville.

Dette å ta lāuv var heimfolkarskild.

Kjernene vart sett på ståur athmed hūsa og når det var tørt vart det bori inn i løa. Det vart som sagt ikkje teki verleg mykje lāuv, i hvert fall så lenge gamle folk no kan minnast. Og lāuet vart ikkje rekna som nāndfor, men som attåttor, som ein slags delikatesse om ein nå kan seia.

Da eg var i 10-12-årsalderen (1912-14) var det ei tid brukteleg å "räppå" lāuv av or, som vart brukt til grisefôr. Det var vi ungane som hadde dette arbeidet.

Vi hadde lāuet i rekker og bar det heim. Dette lāuet vart ikkje tørka, men brukt med det same. Ykkje rettare enn eg høgga var det omkring st. Hans vi da tok lāuet.

I året 1933 var det dårleg forår her.

Da var det på eit misbruk dei kjerna røka lāuv. Likemis var det eit år under neste verdenskrig. Dette lāuet vart brukt til saufôr.

Dette med rams lauering at rigarane drog til ein lauertrøg og raska laue i felles-skap, har ikkje vore brukt her.

Heller ikkje har det vore brukteleg å raka ramar lauer på bokken.

Mis farfar brukte ta lauerkjever av asp, og desse kjeverne rette han ned i vassstymna der dei hadde drikkevatnet til bestane. Kjeverne sta ned i vatnet til dei rette smak på det.

2729

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Lauersigd som vart
brukt når dei tok lauerkjever.

2729

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING